

30.1.2015

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 2036/2013, adresată de C. J., de cetățenie germană, privind încetarea activităților de exploatare a turbei

1. Rezumatul petiției

Petiționarul consideră că exploatarea turbei ar trebui interzisă, printre altele din cauză că reduce habitatul diferitelor specii de floră și faună și astfel dăunează biodiversității. De asemenea, petiționarul consideră că exploatarea turbei este o problemă de mediu gravă, deoarece este un proces cu emisii ridicate de dioxid de carbon. Petiționarul solicită Parlamentului European să pună capăt acestei practici.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 7 august 2014. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 216 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 30 ianuarie 2015

Riscul eliberării unei cantități importante de gaze cu efect de seră în procesul de drenare și de exploatare a turbei este recunoscut de către Comisie și de către diverse foruri internaționale.

Orientările Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (*Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC*)¹ indică faptul că factorul de emisie asociat cu această

¹http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gpplulucf/gpplulucf_files/Chp3/App_3a3_Wetlands.pdf și http://www.ipcc.ch/meetings/session37/Doc_8b_Rev_2_Accepted_Report_Wetlands.pdf

problemă este foarte ridicată. FAO¹ menționează că „[t]urbăriile și solurile organice acoperă doar 3% din suprafața terestră a globului, dar conțin 30% din carbonul din sol (Parish et al, 2008). Turbăriile drenate, care ocupă 0,3% din suprafața terestră a globului, emit aproape 6% din emisiile globale de CO₂ (Joosten, 2009a).”

Orientările IPCC oferă, de asemenea, un cadru de contabilizare, iar la nivelul UE Decizia nr. 529/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind normele de contabilizare și planurile de acțiune referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură² oferă baza pentru contabilizarea fluxurilor de carbon asociate cu turbăriile.

Pentru turbăriile agricole (pajiști și culturi), politica agricolă comună și cerințele sale de ecocondiționalitate definesc bune practici agricole și de mediu care trebuie respectate pentru a asigura o gestionare durabilă a tuturor solurilor, inclusiv a turbăriilor.

Totuși, statele membre sunt cele care stabilesc în detaliu măsurile de implementare a bunelor condiții agricole și de mediu prevăzute la articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune³.

Sprijinul financiar pentru protejarea și reumidificarea turbăriilor este disponibil prin fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI) 2014-2020 și prin programul pentru mediu și politici climatice (LIFE) 2014-2020. Este la latitudinea statelor membre, care își pregătesc în prezent programele pentru fondurile ESI, să decidă cu privire la eventuala definire și implementare a unor măsuri de protecție a turbăriilor, cu finanțare UE. Cadrul comun de monitorizare și evaluare a acestor programe nu include totuși un indicator specific care să permită colectarea sistematică de date cu privire la protecția sau restaurarea turbăriilor în aceste programe operaționale, deoarece astfel de acțiuni sunt incluse în categorii tematice mai largi.

Turbăriile care fac parte din rețeaua Natura 2000 în conformitate cu Directiva privind habitatele⁴ trebuie menținute sau, unde este cazul, readuse la o stare de conservare favorabilă. Orice plan sau proiect fără legătură directă cu gestionarea sitului Natura 2000 sau care nu este necesar în acest sens, dar care l-ar putea afecta în mod semnificativ, de exemplu excavare industrială de turbă, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor sale potențiale asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă în raport cu „turbăria”⁵.

Concluzie

Deși turbăriile ar putea fi o sursă importantă de emisii dacă nu sunt protejate și gestionate în mod adecvat, ele reprezintă doar un procentaj foarte redus din suprafața terestră totală a UE.

¹ <http://www.fao.org/docrep/015/an762e/an762e.pdf>

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D0529&from=RO>

³ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1306&from=ro>

⁴ Directiva 92/43/CEE a Consiliului privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁵ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:RO:PDF>

⁵ Tipuri de habitat de la 7110 la 7320 conform anexei I la Directiva privind habitatele.

Acest risc este recunoscut de UE în diverse acte normative, a căror punere în aplicare este de competența dreptului/deciziilor la nivel național.